

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: M.. H., narozená X, bytem X,
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 23.11.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.11.2022 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.6.2022 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 23.11.2022 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se
žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2022 č.j. X, jímž
žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.6.2022, kterým
byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č.
155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní
správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 1.6.2022 není
invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její
pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1.11.2022
žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem

ČSSZ dne 13.10.2022 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 3b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (rozmezí 15-25%), proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

2. **Žalobkyně v žalobě** mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím a i se závěry posudkového lékaře, neboť dle ní její zdravotní stav zhodnotil nesprávně a navíc nebylo přihlédnuto k dalším jejím postižením a tedy navýšení míry poklesu o 10% na základě § 3 odst. 1 či odst. 2 citované vyhlášky. Závěrem požadovala zrušení rozhodnutí a uložit žalované, aby znovu o žádosti rozhodla.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.6.2022 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 13.10.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 3b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 12.12.2022 navrhla vyhotovení komisionálního posudku v souladu s § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., tj. posudku příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 1.11.2022 bylo podle založené dodejky žalobkyni doručeno dne 3.11.2022.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 8.3.2023 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie (žalobkyně nebyla přítomna). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (1.11.2022) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně** dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. **Datum vzniku invalidity bylo stanoveno ortopedickým vyšetřením 4.5.2022;** doba platnosti trvale, neboť se jedná o chronický stav, který bude spíše progredovat. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace ortopeda při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je PHS I. sin. persistens, st. p. ASK levého ramene (10/2021 a předtím 9/2018) – SAD subakromiální bursektomie, plastika spodní plochy acromia - snesení osteofytů, sutura RM - 1x kotva. Dále komise uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město (*správně Karlovy Vary*) a námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 25% podle kapitoly XV, odd. B, položky 3b) přílohy

vyhlášky a na rozdíl od předchozích posudků hodnotila PK MPSV na horní hranici taxace s ohledem na nález na MR - reruptura rotátorové manžety a přihlédla k tomu, že se u žalobkyně jedná o dominantní končetinu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10%, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35%. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, je schopna práce s dodržением výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 2 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci byly podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti komisí shledány, jak uvedeno shora.

8. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 1.11.2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 8.3.2023 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 4.5.2022, proto je **žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.11.2022 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.6.2022 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení**, jak je uvedeno ve **výroku I. rozsudku**, pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaná si totiž neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 4.5.2022 a tedy k 2.6.2022 i 1.11.2022 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 35%, avšak lékařem OSSZ i ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 20% (viz shora).
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 8.3.2023 invalidní pro invaliditu prvního stupně od 4.5.2022, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity prvního stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14.3.2023 č.j. 16 Ad 43/2022-36. Rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o její žádosti či o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.
14. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. Splní-li žalobkyně zákonné podmínky, bude jí invalidní důchod přiznán.
15. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 14. března 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně